

3 СУЧАСНЫХ ПЭТАУ СЛАВЕНІ

Мачей БОР

МУЖЧЫНЫ У ЧОРНЫМ

— Што трэба ім, мама, надобрым такім мужчынам у чорным? Што трэба тут ім!

— Па Сірку прыйшлі яны ўночы здалек. Не плач, мой маленькі, не бойся, сыноч.

— Навошта ж і нас забіраюць, скажы! Ой, страшна мне, мама, баюся чужых.

— Ты ведаеш, Сірку ў дарозе адной без нас будзе кепска — дык пойдзем за ёй.

— А потым мы Сірку назад прывядзем! Чого ж мы зварнулі? Куды мы ідзем!

— Тут косяць татулька мурог па расе. Ён Сірку галоднай яго заісае.

— Ах, мама, ды ён жа не косяць, пабач: ён яму капае! Нашто, раслімачі!

— Мы дрэўца пасадзім, хай дрэўца расце — чырвонымі кветкамі ў маі цісьце.

— Як буду я, мама, вялікі зусім — ці нядога будзе кветак на ім!

— Ды ты то, сыночак... Цяпер пакладзі галоўку вась так, і засні... не глядзі...

— А ты! А татулька! — Усе мы заснім між кветак чырвоных някліканым сном.

— Не спіцца мне. Вочкі не плюшчацца... Ой! Што робяць мужчыны ў чорным з табой!

Навошта наставілі стрэльбы на нас! Нядобрым такім мужчынам у чорным? Што трэба тут ім!

— Не бойся, сыночак... Нядоўгі ўжо час...

І стане нам добра траім... І тады ніхто нам не зробіць ніякай бяды...

Як месяц крываваы усплыў з-за скалы — Ужо не баўся нічога малы.

Мужчынаў у чорным відаць не было. Славатае цішай, маўчала сяло.

Тоне ПАУЧЭК

ПРОСЬБА

Даіце ўсе ружы з цялага свету, даіце жанчынам, што будуць раджаці!

Ягады просьбаў даспелі, гараць на вуснах маленькіх дзяцей — дзяўчынак і хлопчыкаў, што ненароджаны:

Хацелі б мы бегаць па травах наводжаных, лавіць матылькоў каларовае шчасце, хацелі б расці мы, як кветкі, як дрэвы, глядзець на аблочки і слухаць напеў — песні жыцця, нараджэння, хаханя,

і толькі не смерці, толькі не смерці! І нямець пакрыўджана дзеці, мне ў твар утаропіўшы сьмех, вачынь, пакуль загойдзюся лес руняць, бы вусны вялікія заварушыліся:

Даіце ўсе ружы, даіце ўсе ружы мацэрнам нашым, каб мы нарадзіліся.

Іван МІНАЦЦІ

3 ТОЙ ПАРЫ, ЯК ВЕДАЮ ЯЕ

З той пары, як ведаю яе — дні мне свецяць сінімі вачамі, мора — колерам яе сукенкі.

З той пары, як ведаю яе — вецер голасам яе спявае, ружы словамі яе гавораць.

Як люблю я ця твара-вобачкі, што яе хаду суправаджае, калі йшла па звечэрных травах.

Як люблю я ця вербы ніцця, задуменныя ў чароўна-светлай і пашчотнай казцы пра яе. Анішто не знае, што шапочыць. Толькі я адзі ім усміхаюся.

З той пары, як ведаю яе, я — нібыта жывёнае ноч: ціхі, поўны зор і далечыняў.

Саша ВЕРГЫ

ДУХ ТЛЕЮЧАГА ВОГНІШЧА

Дух тлеючага вогнішча мяне п'яніць. Пад сэрцам і ў грудзях варочаецца матчына жаночасць, гарачая пяхота, што аднойчы з бацькавага цела забяліла маё на свет з'яўленне. Ніколі гэтым дарогам не быў маі.

Учынак маі, як у гэты вечар, калі я стомленая

ДУХ ТЛЕЮЧАГА ВОГНІШЧА

Дух тлеючага вогнішча мяне п'яніць. Пад сэрцам і ў грудзях варочаецца матчына жаночасць, гарачая пяхота, што аднойчы з бацькавага цела забяліла маё на свет з'яўленне. Ніколі гэтым дарогам не быў маі.

Учынак маі, як у гэты вечар, калі я стомленая

ля агня ляжу — ля вогнішча не толькі дзён маіх; я адчуваю: да мяне прыйшлі, яны ўра мне цяпер — тваё рупіць, што белыя палотны твучы, артыя з пахручанымі пальцамі і дабрага сама, што лечыць раны войнаў і варажасці. Якой чужой здаецца мне атрута прагнасі, калі я целама да зямлі туюся. Дух тлеючага вогнішча мяне п'яніць, зямля пяхотана мяне ўспылае, па целе саладка пераліваецца мяккія токі здаровага аязычскага сну.

Франц ФІЛІПІЧ

РАКА, ЯКОЙ УЖО НЯМА

Была рака. Цяпер мёртвае рэчышча ляжыць, гвалтоўна агоненае — з каменнымі грудзямі, з імістым жытавом, вецер-стэр танцуе над ёю і сціхае ў дуду пустага воблана.

Што з табою зрабілі, рака! Укралі ўсе твае хвалі, укралі твае набёсы, зялёнай вады крыштальныя палац, адбіткі людзей і зорак і смех вясла, — усё, усё, што тысячагоддзі стварала ў смелым, свабодным разгоне, сплятаючы гэмы вянком на чало высокага лета.

Была рака. Нейкай ноччу, аднак, вада сюды вернецца, прыйдзе нячужна, каб людзі не падсцераглі (толькі на час усламяняў візіт гэта будзе), парусам месячнага святла ахінуўшыся, маўкліва яна пераступіць бераг, Ніда ГІЛЕВІЧА.

над белым каменнем сціліцца, нібы ў калыску, у рэчышча пакладзе галаву шчасліва, і рэчышча знаў забруціца, — нейкай ноччу, на час усламяняў, для цябе, калі будзеш стаяць там,

адзінока, на высаклым дне, дрывячы ад намага холаду, на выступе горкай самоты, з сэрцам, поўным замоўкліга шуму

Дане ЗАЙЦ

ВЯЛІКІ ЧОРНЫ БЫК

Вялікі чорны бык рынае ў ранне. Вялікі чорны бык, каго ты клічаш!

Пустыя выпасы. Пустыя горы. Пустыя бездні цяснін. Пустыя, як рэха клічу сумнага твайго.

Вялікі чорны бык рынае ў ранне. Бы лёцца чорная густая кроў на вершаліні цёмнага яліні. І нібы адкрываецца паволі на ўсходзе, над зубчастым лесу, крывавае быковае воча.

Вялікі чорны бык, каго ты клічаш! Ці проста любіш слухаць твае вяртае твай замоўклі рык!

Вялікі чорны бык, баскроўны рымак. Твай голас падае ў цясніну, як стар чорная варон на лес далёкі. Нішто твай самоты не пацуче. Нікога не напоіш ты чорнай кроўю голасу свайго. Замоўні ўжо, вялікі чорны бык. Вялікі чорны бык рынае ў ранне. А сонца, як мясіні, на ўсходзе бліскучую сякеру вострыць.

Пераклад са славенскай мовы Ніда ГІЛЕВІЧА.

Экран

«Я ЯГО НЯВЕСТА»

«ЧАСЫ ЗЕМЛЯМЕРАУ»

Гэта новая шырокаэкранная карціна пастаноўлена рэжысерам Навумам Трахтаньскім на кінастудыі «Масфільм» па матывах апавядання Аляксандра Чаюнскага «Нявеста».

Галоўныя ролі выконваюць: Валі Курацкіна, Наталія Вялічка, Мітрохіна-Усевалад Санаеў, бацька Валі — Георгій Кулікоў, Валі дзі Хвалімаў — Аляксандр Філіпенка. Андрэй — Усевалад Абдулаў, Вокні — Валерыя Носік, Каця — Святлана Стрыжыцкая, Саўрасава — Валодзіца Уладзімірава, пастаноўка — Майя Булгакова, тэатраў — Валодзіца Коў.

Гэта вялікая палатно паказвае прыяе жыццё латышкаў слядзіста ў 70-я гады мінулага стагоддзя.

У галоўных ролях здымаліся Вія Артане, Эдуард Паўлус, Гунар Цылінскі, Карл Себрэс, Эльза Радзіна, Харты Лешыш.

ПІСЬМЕННІК — ЗМАГАР

ТАМ, ДЗЕ НАРАДЖАЕЦЦА ЦАЦКА

Гюнтар Вальраф належыць да той нешматлікай у ФРГ групы пісьменнікаў, якія лічыць жыццё барацьбу рабочага класа тэатральнай сваёй творчасцю. Іх іншы раз называюць таму «рабочымі пісьменнікамі», хоць тэматыка іх твораў значна шырэйшая. Найбольш характэрная рыса творчасці Вальрафа заключаецца ў тым, што ён хутка аддаваецца на самыя надзённыя праблемы Заходняй Германіі. Ён не назірае жыццё з боку, а актыўна ўрываецца ў яго, змагаецца за тое, каб яго змяніць. Калі бонскі бундстаг збіраецца прыняць палітычныя незалежныя законы, Вальраф, выдаўшы сабе за «міністэрскага саветніка Крэвара», ускрыў існаванне на прадпрыемствах ФРГ публічных фарміраванняў, прызначаных для падулення палітычных стачак. Выкрыццц Вальрафа выклікалі ў свой час хваля пратэстаў грамадскага, абурана мільярдэраў эканамічнай краіны.

У перыяд, калі ў Заходняй Германіі пачала распаўсюджацца карычневая эпідэмія неазацызму, пісьменнік вырваўшы вывескі на чыстую ваду тэаіна алекуючы наваўленчы чыстаў. Для гэтага ён выдзі сабе за члена НДП, які шукае работу. Прыналежнасць да гэтай партыі, падобна на чароўную палачку, адкрыла перад ім сэрцы і кашалкі прадпрыемлікаў...

Метад «перарадзання» Вальраф ужываў не раз, выкарыстоўваючы атрыманы такім чынам матэрыял у сваіх вострых выкрыццальных рэпартажах. Пісьменнік не пераважае ў «бэадамнага» і, уладкаваўшы на жорсткіх матэрыялах у нацхлещы, назірае за «кавержанымі», трэпае ў псіхіятрычную лабіраванні і апісвае тамешняе «пекла». Выдаўшы сабе за студэнта, Вальраф едзе ў Заходні Берлін і апісвае жыццё ў гэтым «франтвым горадзе».

Каб даведацца як найбольш аб дзейнасці заходнегерманскай экранкі, пісьменнік прапанаваў ёй свае паслугі ў якасці «шпіёна». А для таго, каб на сабе адчуць муштру, яка практыкуюцца ў бундсверы, ён у якасці рэзервіста прымае ўдзел у ваенных вучэннях. Потым пісьменнік «добраахвотнікам» уступае ў войскі «грамадзянскай абароны», каб сваімі вачыма убачыць, як на Райне рыхтуюцца да новай вайны.

Нарэшце, Вальраф апранае фрак «бізнесмена», які мае магчымасць атрымаць выгадны заказ на вытворчасць напаяла, але якога быццам бы мучаць «пакуты сумленна». Каб вырашыць свае сумленныя «бізнесменныя» звартаецца за парадой да сваяччкіна. Духовны пастыр бласпяўае вытворчасць напаяла, пасля таго як «бізнесмен» дае шчодрую палачку на патрэбы царквы. Цікава апавяданне Вальрафа аб перажытках феадалізма, якія да гэтага часу захаваліся ў заходнегерманскай вёсцы. Нешчадкі

РЭПАРТАЖ З НЕЗВЫЧАЙНАГА НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧАГА ІНСТЫТУТА

ЧАМУ У ЗАГОРСКУ?

Чаму імяна ў Загорскі ўзнік адзіны ў краіне інстытут цацкі — гэта пытанне зацікавіла мяне ў першую чаргу. Усё стала на свае месцы, калі я даведаўся аб мясцовай Краснай плошчы, бойнім месцы тагачаснага Сергіева, дзе выстаўлялі свой тавар з пап-э-маша, дрэва, керамікі майстры з навакольных сёл, куды з'яўляліся з усёй Расіі купцы купляць цацкі. У 1879 годзе ў Загорскім раёне тагачасная статыстыка налічыла больш як 300 саматужных майстэрняў, якія выпускалі толькі цацкі. З гадамі пачаліся прамысловы рос: у 1912 годзе налічвалася ўжо 471 распадарка, а праз пяцінаццаць гадоў іх колькасць пераваліла за паўтысячы.

— Інстытут цацкі, створаны 1932 годзе, узнік не на пустым месцы. З часам саматужныя вярмелы, якімі Загорскі раён праславіўся на ўсю Расію, наразілі фабрычную вытворчасць, — раскавае галоўны мастацтвазнаўца Юры Зыкін, які пяць гадоў назад закончыў аддзяленне мастацтвазнаўства Маскоўскага ўніверсітэта. — Цацкі на нашых мадэлях выпускаюць каля 700 прадпрыемстваў лёгкай прамысловасці. Гэта не так многа, калі ўлічыць, што іх прадукцыю з няярпеннем чакваюць 74 мільёны спажывцоў — усё дзеці Саветскай краіны.

— Ці адбываецца прагрэс навуцы і тэхнікі на дзейнасці вашага інстытута?

— У век насмешчых палітэа дзіця наўрад ці захоча гуляць са звычайным гуравіком і паграбуе кашчынны карабель, ды яшчэ каб ён выглядаў, як сапраўдны. Інстытут імкнецца ісці ў нагу з часам. Штогод мы прапануем прадпрыемствам каля 200 новых мадэляў, у тым ліку і складаную тэхнічную цацку. Створана новая галіна лёгкай прамысловасці, куды ўвайшло каля 60 заводаў і фабрык, якія выпускаюць толькі цацкі. Так што прамысловасць цацак ніяк не назавеш цацачнай.

ВЕРТАЛЕТ УЗВІАЕЦЦА УГОРУ

Што ж гэта такое — стварыць новую цацку? А тое ж самае што стварыць новы аўтамабіль або халадзільнік. Такі адказ я атрымаў у лабараторыі складанай тэхнічнай цацкі. Яна

МАТРОШКА

Колькі нашце славуяць руская матрошка? На міжнародным рынку кошт васьмінашч матрошкі набліжаецца да кошту таны сырой нафты. А ў інстытуце зрабілі ўнікальную матрошку на 42 месцы, і на яе пайшоў кубаметр сухой вытрыманай ліпы. Дваццаць самых маленькіх зроблены з самшты, а апошняя — такая маленечкая, што яе тут жа згубілі.

Кожная матрошка Індывуду

МІКАЛАЙ НАЗАРАУ, КАРЭСПАНДЭНТ АДН.

Аказалася, што назва і працыславаць зусім сумнішчальныя рэчы, і гэта даказвае дзейнасць Усеазажнага інстытута цацак. Усё яшчэ многа недаперадоўце супрацоўнікам інстытута. Але ў прамысловасці цацка вялікая будучыня і не насытны рынак.

МІКАЛАЙ НАЗАРАУ, КАРЭСПАНДЭНТ АДН.

Аказалася, што назва і працыславаць зусім сумнішчальныя рэчы, і гэта даказвае дзейнасць Усеазажнага інстытута цацак. Усё яшчэ многа недаперадоўце супрацоўнікам інстытута. Але ў прамысловасці цацка вялікая будучыня і не насытны рынак.

МІКАЛАЙ НАЗАРАУ, КАРЭСПАНДЭНТ АДН.

Аказалася, што назва і працыславаць зусім сумнішчальныя рэчы, і гэта даказвае дзейнасць Усеазажнага інстытута цацак. Усё яшчэ многа недаперадоўце супрацоўнікам інстытута. Але ў прамысловасці цацка вялікая будучыня і не насытны рынак.

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

УЗНАГАРОДЫ

УДЗЕЛЬНІКАМ ВІСТАУКІ

У лістападзе ў Цэнтральным Доме Саветскай Арміі імя М. В. Фрунзе адбылася самаа будыная філатэлістычная вистаўка 1969 года ў Маскве. Яна была прысвечана 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Шэф вистаўкі — клуб філатэлістаў Цэнтральнага Дома Саветскай Арміі — арганізавалі тэатры і наведвальнікаў і удзельнікаў са старэйшымі намістэмі, якія сустракаліся з У. І. Леніным, прысутнічалі на выступленнях влікага правадзяча рэвалюцыі.

Муры вистаўкі прысудзіла дыпломы ў раму сярэбраных медалей клубу філатэлістаў ЦДСА імя М. В. Фрунзе за экспазіцыю «Старонкі вялікай біяграфіі», філатэлісты В. Аліму Душкіна за экспазіцыю «Ленін» і філатэлісту Георгію Мадэра за экспазіцыю «Нячыцц

ТРОЕ З АДНОЙ СЯМ'І

На гэтым здымку — Канцяміравы. Прадстаўнікі трох пакаленняў вядомай царкравой дынастыі — ле старэйшыні і кіраўнік Ал-Бек, яго сын Мухатарбек і ўнук Толкі. Трое з адной вялікай сям'і.

Асецінскі джыгит Ал-Бек прыйшоў у царк больш паўстагоддзя назад. Ён прынёс на арэну старадаўняе мастацтва сваіх продкаў — выдатных коннікаў.

Ал-Бек Канцяміраў узабагачыў саветскі конны царк многімі

ТРОЕ З АДНОЙ СЯМ'І

На гэтым здымку — Канцяміравы. Прадстаўнікі трох пакаленняў вядомай царкравой дынастыі — ле старэйшыні і кіраўнік Ал-Бек, яго сын Мухатарбек і ўнук Тол